

ZPRÁVY A OHLASY

Měsíčník novoměstského sboru

Červen
2022

ČESKOBRATRSKÁ
CÍRKEV EVANGELICKÁ
FARNÍ SBOR V NOVÉM MĚSTĚ NA MORAVĚ

Ročník XXI.

Staršovstvo se představuje II Hana Bučková a Jaroslav Strnad

Rozhovor s **Hanou Bučkovou** – Ondřej Ruml

Hanka Bučková je novou místokurátorkou našeho sboru - pro Bystřici (dlouholetá místokurátorka a předsedkyně výboru kazatelské stanice Ludmila Navrátilová již nechtěla kandidovat, ale zůstává činnou v bystřické kazatelské stanici a také členkou výboru). Hana žije v Lesoňovicích se svou rodinou a pochází z fary, je dcerou faráře Jana Širokého (sloužil např. v nedaleké Sázavě) a když jsem ji poprosil o představení, chtěla raději vést rozhovor, a tak jsme si tohle v Lesoňovicích pověděli:

Jaké to bylo být dcerou faráře?

Člověk se účastnil veškerého života sboru a byl do něj zapojen. Když jsem měla patnáct, už jsem učila v nedělní škole a to se ptám, co si z toho chudáci děti odnesly. To trvalo zhruba do 18 let, kdy jsem odešla z domu. Samozřejmě mi to dalo ty základy – čím jsem starší, tím jsem vděčnější, že jsem si tím prošla. Že jsem musela, ač mám sama problém, když do toho mám někoho nutit. Obdivuju ty lidi, kteří v tom nevyrostli, ale k víře dojdou nějak sami. Nevím, jestli bych k ní došla.

Rebelovala jsi?

Já jsem rebelovala hodně. Ono to bylo spojené s politikou, táta patřil mezi ty umírněné faráře. Když nám bylo 14-15, tak jsme začali jezdit na Zbytov a táta z toho měl obavy. Já jsem ale přesvědčená, že politika je součástí i víry, protože je součástí života a není možné ji oddělit od toho, co žiji – ve sboru i ve státě.

A ve staršovstvu jsi jak dlouho?

Teprve druhé období. A poslední...

A jak ses do staršovstva dostala?

Když Lída Navrátilová, Olga Mišagová a Marta Svobodová byly už trochu unavené, tak to padlo na mě. Mladších lidí tu (v Bystřici) není tolik. Taky jsem to brala tak, že jsme statek v Lesoňovicích zdědili po panu Kadlecovi, který snad byl taky členem staršovstva, a ten chtěl, aby to zdědil někdo, kdo bude činný ve sboru a bystrické kazatelské stanici. Takže i vůči téhle zodpovědnosti, že se k tobě někdo takto zachová a má k tobě důvěru, tak to nejde zklamat. Bystrickou kazatelskou stanicí mám ráda a jsem taky ráda, že jsem ve staršovstvu. Cítím tak větší propojenost s novoměstskou částí sboru. Bylo by fajn, kdybychom se víc vídali, ale chápu, že je to složité. Je třeba fajn, že se manželé Jirků občas dostanou k nám do Bystřice a já zase ráda zajedu do Města.

Chci se taky zeptat na nějaké plány, které máš – myslím ve staršovstvu, v Bystřici?

Ty věci ohledně energií a úpravy nemovitostí – s tím ráda pomůžu. S Bystřicí – pořád přemýšlím, jak to udělat, aby byla naše kazatelská stanice

přístupnější pro děti. To se vrátím k té první otázce – když tu byla Markéta, tak probíhala nedělní a náboženství, kam chodila nejen moje vnoučata. Konec společných aktivit pro děti a časné nedělní bohoslužby způsobily ztrátu zájmu.

Jsem proto ráda, že opět

začaly dětské bohoslužby 3. neděli v měsíci, i vzhledem k tomu, že mi přibyla další 3 vnoučata, která mají chuť s námi do kostela chodit. Doufám, že časem přibudou i další aktivity, protože mám pocit, že pokud

děti k víře nevedeme, to je to, co mi dal život na faře, je daleko obtížnější k ní sám dojít, i když je víra především dar.

A pak jsem vypnul nahrávání a ještě mi Hanka pověděla, co jsem zaznamenal jen tak po paměti (a Hanka s tím při autorizaci souhlasila): *Trápí mě taky naše – evangelická – odtrženost od lidí. Já a vlastně všechny moje děti jsme si vzali lidi mimo církve a to člověku najednou dojde, že na faře a ve sboru a v církvi žije jako by mimo, že problémy lidí jsou někde jinde a jsou to vlastně světy, které se nepříliš prolínají. Toho bychom si měli být vědomi a měli bychom se pokoušet to překonávat...*

Presbyter Jaroslav Strnad – z Bobrové,

ředitel tamější Základní školy o sobě napsal toto:

Narodil jsem se v Prostějově, stejně jako bratr kurátor do nenáboženské rodiny. I když... Sestra uchovává jako vzácnou památku tatínkovu fotografii se svíčkou k prvnímu přijímání... Z dětství si pak vybavuji pohřeb prostějovského pradědečka, neboť mne tehdy velmi zaujala žena s červeným kalichem na hrudi. Na základce mě pak nejvíce zajímaly Rychlé šípy a kopačák, zájem o „duchovno“ přišel až na gymplu – průzkumná výprava na půlnoční ke katolíkům do Malenovic (odkud si pamatuji, že jsem se pořád musel dívat, co dělají ostatní) a pak mi někdo řekl, že zajímavé je to v evangelickém kostele ve Zlíně. Vydal jsem se tam tedy jednoho dne (určitě to však nebylo v neděli) a po otevření dveří do místnosti mě hodně překvapila „nekostelovost“ toho prostředí. Nezvyklá míra otevřenosti zúčastněných, kteří o sobě a svých myšlenkách prozrazovali snad vše, mě pak vyděsila natolik, že už jsem víckrát nepřišel...

Dlouhá léta jsem se pak pohyboval v oblasti „něcismu“, až mne jednou manželé Vykydalovi (díky jim!) vzali s sebou na bohoslužbu do evangelického kostela do Nového Města na Moravě. Začal jsem docházet pravidelně, oblíbil si neděli „s kostelem“, nechal se pokřtít a časem i zvolit do staršovstva. Být členem sboru беру jako čest, opravdu. Ve staršovstvu si však vedle tradičních členů připadám jako (sportovní terminologií vyjádřeno) první na střídání.

Snažím se den zahájit čtením hesel Jednoty bratrské, čtu si ve sborníku Na každý den, na televizi NOE se však nedívám a při poslechu evangelizačních kapel na ulicích se trochu ošívám. Rád navštěvuji jiné

sbory ČCE, i v cizině se snažím zajít na bohoslužbu (jazykové bariéry navzdory).

A co jsem tedy ve víře našel? Zprávu o Boží lásce, kterou si pro sebe interpretuji jako bezpodmínečné přijetí. To mi přijde osvobozující a za to děkuju.

Informace ze sboru

Sbor obdržel dotace z MÚ Nové Město na Moravě – provozní dotace ve výši 22.000,- Kč a dotaci na festival pro Pomněnku ve výši 70.000,- Kč.

Městu děkujeme za podporu.

AUTOBUSOVÝ ZÁJEZD s návštěvou HRANIC NA MORAVĚ, VALAŠSKÉHO MEZIŘÍČÍ A HRUBÉ LHOTY se bohužel pro malý zájem neuskuteční. Cena pro účastníky by byla velmi vysoká.

Shromáždění, která nás čekají

1.6.	18.00 - staršovstvo
3.6.	19.30 – schůzka učitelů nedělní školy
4.6.	Horácká galerie 13.00-20.00 – Food festival na podporu domova Pomněnka
10.6.	Noc kostelů
12.6.	6.30 – 19.00 Autobusový zájezd (Hranice na Moravě, Valašské Meziříčí a Hrubá Lhota) - ZRUŠEN!!!
14.6.	19.30 - KRUH
14.6.	<u>10.00</u> – Kavárnička (nejen) pro seniory – Milan Kocanda slovem i obrazem o své návštěvě Izraele
26.6.	14.00 - NM - vyřazení SCHEA

Pozvánky ze seniorátu

SENIORÁTNÍ AKCE A SETKÁNÍ

seniorátní shromáždění Jeronýmovy jednoty v pondělí 13. června v 17 hodin v Jihlavě

setkání kazatelů a jejich rodin v pátek 17. června v Horních Dubenkách

setkání kurátorů 4. října v 17 hodin v Jihlavě (rezervujte si termín)
NOC KOSTELŮ V pátek 10. 6. ve vašich sborech!
INSTALACE 19. června od 15:00 proběhne v Hradišti u Nasavrk
instalace faráře Jana Juna.

POZVÁNÍ DO SBORŮ

Horní Dubenky:

3.6. od 18:00 večer s vinařem – degustace (nutná rezervace míst)
10.6. v rámci Noci kostelů od 18:00 výstava, od 19:00 Corvus Kvartet –
moderní smyčcové kvarteto od Bacha po Beatles a Queen, od 20:30
otevřený kostel, stolování, ticho...
2.-10. července stanový tábor Lovětín

Humpolec:

10.6. od 17:00 Noc kostelů: koncert žáků ZUŠ

Jihlava:

10.6. Noc kostelů: 18.00 koncert ZUŠ Jihlava. 19.6. od 16:00 Něco pro
uši, pro oči i pro duši: "Už se v ničem nevyznám" (Jan Keřkovský), hraje
salon Družecký

Moraveč:

10.6. od 18:00 Noc kostelů: benefice dětí 25.6. Zlatá horečka YMCA na
Valkounově

Opatov:

10.6. v rámci Noci kostelů od 19:00 - instalace slunečních hodin / Kapela
Bezejména (bluegrass) / Fyzikální cirkus / Vycházka a pozorování hvězd
s odborným komentářem. Jste všichni srdečně zváni
3. července od 14:00. Tradiční open air bohoslužba v Opatově na tzv.
"farském kázku." Letos přijede nově zvolená farářka pro Opatov - Pavla
Jandečková. Bohoslužbu doprovodí Canteva, jste všichni srdečně zváni.

Pelhřimov:

5.6. od 18:00 večerní mládežnická bohoslužba. 10.6. v rámci noci
kostelů od 18:00 Dřevěné divadlo Jan Hrubec, výstava obrazů Josefa
Šedy, komentovaná prohlídka, krátké bohoslužby.

Velké Meziříčí:

12.6. 16:00 pocta Janu Zahradníčkovi - koncert Listověj (snad venku)
26.6. sborový den: 9:00 rodinné bohoslužby, 10.10 beseda k rekonstrukci
podkroví, 11:00 loutkové Dřevěné divadlo Jana Hrubce, 12:00 sborový
oběd
18.-22.7. příměstský tábor (nejen) pro ukrajinské děti

21.8. 10.15 přednáška - Pavel Keřkovský: Spiritualita a písně

28.8. 14h loučení s prázdninami

Kurzy češtiny červen: út 15.30, so 9.30. Červenec a srpen: úterý v 17h.

Sněžné:

5.6. od 18:00 Aida Mujakič, Pavel Straka: Boseňská poezie, prožitky z války. (Beseda, poezie, písně.)

Sázava a Žďár nad Sázavou:

2.6. 10:00 Žďár n. S. - bohoslužby v Domově klidného stáří

každý čtvrtek 17:00 modlitebna Žďár - setkávání Anonymních Alkoholiků

8.6. biblická hodina on-line

10.6. 16:00 Sázava - Noc kostelů - Zapomenutá pohádka, vernisáž fotografií Stanislava Chmelíčka st., zvonění na zvony

12. 6. 18:00 Žďár - Café u tety Hany - bohoslužby u tety Hany. Slovem provede A. Hatajová, hudbu zajistí Martin Sedlák a Jenda Novák

19.6. 10:00 Sázava - rodinné bohoslužby + loučení se školním rokem (sportovní akce pro děti)

AKCE MLÁDEŽE

17.-19.8. Jihlavské mokřady: Dobrovolnická akce ve spolupráci se SHRS Diakonie ČCE – obnova tůní, workshop.

SYNOD O jednáních synodu ČCE se souhrnně dozvíte zde:

<https://synod.ecirkev.cz/zpravy-ze-synodu/2022/souhrn4-zasedani-35-synodu-cce-svitavy-2022/>

Vznikl nový sbor, byla přijata prohlášení o válce na Ukrajině, o vztahu k muslimům a o dialogu s příslušníky LGBT komunity. Byl otevřen rozhovor o změně uspořádání seniorátů, schváleny výše odvodů do Personálního fondu prozatím bez výrazných změn v poměru mezi pevnou a proměnnou částí odvodu – v tomto byla do budoucna vyžádána hlubší analýza.

Zprávy ze Staršovstva konané 1. června

- připomenulo si vděčně život a službu Jana Teplého
- mluvilo o připravovaných akcích (Noc kostelů - pátek 10. června, cesta z Fryšavy - neděle 19. června, SCHEA - 26. června, zahradní slavnost - 11. září.)

- Přijalo většinu návrhu Hospodářské komise (další jednání s obcí Blažkov o prodeji hřbitova a spolupráci; prodej sborového auta; možnosti úspor a investic; schválilo investici ve výši 1 milion Kč do fondů spravovaných naší církví).
- Souhlasilo se křtem Vojtěcha Krále v neděli 19. června a odsouhlasilo dar 10 tisíc nově zakládané církevní mateřské a základní školy v Sudicích.
- Po půl osmé a modlitbě se starší odebrali k ohni k neformální části schůze.

Jan Teplý (1949-2022)

V pondělí 22. května zemřel ve věku 72 let Jan Teplý, výrazná osobnost našeho sboru, Města i kraje. Byl presbyterem a kurátorem našeho sboru. Rozloučili jsme se s ním v sobotu 28. května v novoměstském evangelickém kostele a na hřbitově v Křižánkách. Jsme

mu za mnohé vděční.

Přetiskujeme krátkou připomínku jeho života (ve sboru a církvi), kterou přednesl Petr Hladík, současný kurátor našeho sboru. A také životopis a

poděkování, které složily dohromady děti Jana Teplého a přednesli je při jeho pohřbu jeho synové – Jan a Petr (a děkujeme jim za svolení je přetisknout).

Jan Teplý pokračoval v rodinných šlépějích taky v životě a aktivitě v evangelické církvi a v tomto českobratrském evangelickém sboru. Už v

mládí se účastnil lesních brigád na Kunvaldě, vzpomínal na návštěvy setkání mládeže za studií v Brně. Byl aktivní v tomto sboru, od 90. let potom coby presbyter a od roku 1992 ne jedno období jako jeho kurátor. Byl poslancem konventu Horáckého seniorátu a synodu naší církve. V něm byl členem hospodářské komise. I v tomto sboru měl na zvláštním zřeteli stavby sboru, nasadil se za restituce církevního majetku a mnohé další. I díky jeho působení coby koordinátora se požehnaně rozvíjelo partnerství se sborem v německém Betzingen. Jsme za něj Pánu Bohu vděční...

ŽIVOTOPIS A PODĚKOVÁNÍ na pohřbu tat'ky - Jana Teplého, Petr Teplý

Vážení smuteční hosté, děkuji za rodinu, že jste si dnes našli cestu na poslední rozloučení s Janem Teplým, naším tatínkem. Děkujeme, že jste přišli, a tak nám pomáháte při loučení.

Za naši rodinu bych rád nyní přiblížil jeho životní cestu.

Tatínek se narodil 12. 6. 1949 v Novém Městě na Moravě do tradiční evangelické rodiny. První roky strávil na Kadově v rodném domě své maminky. V následujících letech se stěhoval dle zaměstnání svého tatínka Jaroslava. Vyrůstal tak v Havlíčkově Brodě a v Jihlavě, kde se tatínkova rodina později usadila natrvalo.

Po základní škole navštěvoval Střední průmyslovou školu ve Žďáře nad Sázavou, kde bydlel na internátu a ze které našel mnoho celoživotních kamarádů a přátel. Po střední škole nastoupil na Vysoké učení technické v Brně a vystudoval obor strojný inženýr.

Na studentská léta tatínek rád vzpomínal. Zapojil se do brněnské mládeže, kde rovněž získal mnoho přátel na celý život. Jeho láska však pocházela ze srdce Vysočiny, ze Samotína. Naši maminku Alenku poznal v kostele ve Sněžném. Svatba byla na témže místě 21. 7. 1973 a tam byly pokřtěny také všechny jejich děti. V prvních letech bydleli naši rodiče na Samotíně, odkud oba dojížděli do zaměstnání, tatínek dojížděl na Chiranu do Nového Města a maminka do léčebny TBC na Buchtův kopec. Jeden večer, kdy celé stavení usnulo, došlo téměř k tragédii, když se naše rodiče otrávil CO, který unikl z kamen. Zachránil je pes Bojar, který neustále štěkal a zburcoval tak naši babičku.

Tatínek se postupně na Chiraně vypracoval na pozici šéf konstruktéra, a to i přes to, že nebyl členem KSČ. Práce a vyvíjení

nových technologií ho bavila. Činnost na Chiraně obnášela četné zahraniční cesty, což nebylo pro maminku se 4 dětmi vůbec jednoduché.

Rodina se ze služebního bytu na Buchtově kopci přestěhovala do řadového domu na Holubce v Novém Městě na Moravě, který tatínek postavil. Sem se přistěhovali i jeho rodiče z Jihlavy spolu s bratrem Jaromírem, který měl zdravotní hendikep. Na konci 80. let byl tatínek propuštěn ze svého místa, protože odmítl podepsat červenou knížku. Rok před revolucí byl tak přeložen na Bělisko, kde dohlížel na dostavbu chiranského učiliště.

Rok 1989 byl velkým přelomem nejen ve společnosti, ale také v jeho životě. Jeho politické angažmá v OF vyústilo ve jmenování místopředsedou ONV a později přednostou Okresního úřadu ve Žďáře nad Sázavou, kde strávil celá 90. léta až do roku 2001. Ve své funkci působil za vlád ODS i ČSSD a v 90. letech byl rovněž členem představenstva VZP. Z postu přednosty odešel z důvodu plánovaného rušení okresů. Vždy o sobě říkal, že je pouze úředníkem a ne politikem a svoje působení vždy bral jako službu ostatním.

Posléze krátce působil jako personální ředitel na ŽĐASe. Před odchodem do důchodu pracoval ve firmě KOMFI. Měl mimo jiné na starost obchodní zastoupení v Rusku, kde zakládal pobočku firmy.

Byl stálým členem finanční komise při Městském úřadě v NMNM.

Jeho život byl vždy spojen s Vysočinou a svůj volný čas rád trávil s Alenkou na chatě na Podlesí. Velkou radostí mu bylo jeho 9 vnoučat. Bohužel jeho léta byla zkrácena nemocí, se kterou bojoval několik let.

Poděkování – Jan Teplý ml.

Vážené smuteční shromáždění,

Rád bych nyní vyjádřil naše poděkování a rád bych se také s vámi podělil o důležitou radost.

Našeho tatínka si budeme pamatovat jako zásadového a hluboce věřícího člověka, který dokázal v těžkých chvílích podpořit a poradit. Bylo pro něj celý život příznačné, že dělal legraci, nebral věci fatálně vážně, protože pak se hůř řeší, snažil se o nadhled. Tak přistupoval i ke své nemoci. Hledal řešení a nevzdával se. Ne vše má ale pozemské řešení a prosím, abyste nezapomínali na prevenci onemocnění.

Chtěli bychom tatínkovi poděkovat za jeho lásku a vedení k víře, za jeho způsob výchovy, ve které nám dával jasný směr a současně prostor

a důvěru, abychom mohli jít svojí cestou. Stejným způsobem podporoval a pečoval o svoje vnoučata. Děkujeme mu za to, že byl naším tatínkem.

Budu vždy vzpomínat na naše výlety na kolech, kdy jsme s obytným přívěsem jezdili po jižní Moravě, jižních Čechách či Šumavě. Měl rád hory a tuto zálibu předal i nám. Díky němu jsme poznali Krkonoše, Šumavu, Tatry, Malou Fatru i Alpy.

Bratře faráři, děkuji ti za službu slova a útěchu, kterou nám dáváš.

Děkuji vám, milé shromáždění, že jste se přišli dnes rozloučit s naším tatínkem, je pěkné vidět, kolik lidí na něj bude vzpomínat. Děkujeme, že jste přijeli ze všech stran, vzdáleností blízkých a velkých.

Děkuji bratru kurátorovi, který zajistil online přenos, aby smutečnímu rozloučení mohli být účastni i naši příbuzní a také přátelé od nás z Česka i z Betzingen, kteří nemohli přijet, a děkuji mu za poděkování jménem sboru.

Děkuji všem, kteří jste byli oporou a pomocí naší rodině a budete i nadále. Myslím na naše sousedy na Holubce, na přátele v Novém Městě i jinde.

Děkuji za péči nemocnice na Žlutém kopci a velmi děkuji Domácímu Hospici Vysočina za jejich profesionální a současně lidský přístup, za respekt, se kterým k nemocným přistupují.

Děkuji našim partnerům doma za oporu a pomoc, děkuji svým sourozencům a především děkuji naší mamince.

Vím, že výčet není úplný a dokonalý. Prosím, naše poděkování si přivlastněte všichni, které jsem nejmenoval. Jsme vám všem vděční.

Na závěr bych se s vámi chtěl podělit o radost. Souvisí to s veršem, který měli naši rodiče na svatebním oznámení a jeho část má tatínek na smutečním oznámení. Bylo to obsahem a poselstvím i dnešního kázání. Ve vybraném verši se píše o víře, naději a lásce.

Radost mám z možnosti víry, že smrtí to nekončí, že vůbec smíme věřit - a ve víře je i naše naděje. Když přehlédnu naše dnešní shromáždění, vidím lásku a laskavost. Všechno to tré se právě teď děje.

Když tatínek umřel, měl klidný a vyrovnaný výraz. Maminka řekla, že vypadá, jako by už něco zahlédl. My smíme věřit a věříme, že po smrti na zemi se setkáme s Pánem Bohem. Tatínek měl skutečně výraz, že ho zahlédl a setkal se s ním. Měl výraz, že on už věřit nemusí, že on už ví. A z toho můžeme mít velkou radost a to nám všem může být potěšením.

„Naše Ukrajinky“

Brzy po napadení Ukrajiny Ruskem se v našem sboru zformovala skupina těch, kdo by rádi pomohli ukrajinským uprchlíkům, část lidí nabízela ubytování, další mnohou další pomoc (zdravotní, kontakty, vybavení, oblečení, jídlo). Nabídli jsme ubytování (vedle několika dalších skupin, které byly nasměrovány přímo do rodin) několika ženám, které časem přešly jinam nebo i odešly. Označením „naše“ Ukrajinky myslím především sedí na Natálii/Natašui a Annu Kučerovy, které po pár dnech v klubovně nad presbyternou našly nový domov v domě Leny Liškové na Komenského náměstí. Chodí pravidelně k nám do kostela a zapojují se i jinak. Poprosil jsem je o několik slov o jejich situaci:

*Rusko
napadlo
Ukrajinu 24.
února 2022 a
my s dcerou
Annou, která
čekala (a čeká
– pozn. or)*

dítě, jsme museli utéct z našeho domova v Záporoží. Do Česka jsme se rozhodli jít proto, že nejstarší syn Anny, Nikita, se o tuto zemi velmi zajímá, studuje češtinu a plánuje studovat v České republice. Naše cesta do Čech byla těžká a zdlouhavá. Byli jsme velmi unavené a vystrašené. Pomoc k nám přišla od novoměstského evangelického sboru. S Annou jsme nejprve získali útočiště v evangelickém kostele za pomoci otce Ondry, který nás v té nejtěžší době podpořil, a pak nás uchvátila paní Lena Lišková.

Také mnoho lidí, které neznáme z evangelické komunity ve městě, nám přinášelo jídlo a oblečení, které jsme potřebovaly, modlili se za vítězství Ukrajiny, sháněli finanční prostředky pro naši zemi, za což jsme nesmírně vděční. Evangelická církev nám umožnila dodatečně se učit česky v bezplatných kurzech online. Navštívili jsme také několik

představení a koncertů. Velmi nás nadchla nádherná výstava fotografií pana Vojtěcha Zikmunda, která zachycuje krásu přírody kraje.

Pro nás je velmi důležité, že jsme s dcerou četly úryvky z Bible v češtině o velikonočních dnech, také Anna v ukrajinštině se účastnila společné modlitby spolu s členy evangelických komunit Německa a České republiky.

Naše rodina je nesmírně vděčná evangelickému sboru v Novém Města na Moravě za podporu a pomoc, které se nám dostalo v té nejtěžší době. Přejeme mír a prosperitu!

Natálie Kučerová

Rok 2003 v novoměstském sboru (díky za doplnění D.Ženatému)

Osoby

Poprvé jsem kázal v uprázdněném sboru v Pardubicích 26. ledna. Po této návštěvě přišlo pozvání k službě v Pardubicích.

Zdeněk Tatíček byl zvolen kurátorem našeho sboru 29. ledna.

Drahomíra Havlíčková nastoupila v říjnu na vikariát u farářky Hany Pfannové. Bydlela v Bystřici ve sborovém domě.

Jiří Vařák, presbyter, který měl sbor za svůj domov, zemřel 19. října.

Na konci listopadu pro mě skončilo šestileté období ve funkci 1. náměstka synodního seniora.

Život sboru

Marta Lišková poprvé doprovázela na varhany celé bohoslužby, stala se naší další varhanicí.

Starost o finance převzala po Jiřím Vařákovi od září Alena Buchtová.

Od září začalo iniciativou Jany Smrčkové setkávání maminek, vždy ve čtvrtek dopoledne.

Oznámil jsem 16. listopadu, že jsem přijal pozvání do sboru v Pardubicích od léta 2005.

Opravy

Mládež jela spolu s oběma faráři na týdenní brigádu do Rumburku, pomoci po požáru tamějšího kostela.

Sbírky a finance

Vykonali jsme sbírku na pomoc innsbruckému sboru při opravě věže a zvonů, sbírka činila 10.000,-

Sbírka na pomoc sboru v Rumburku po požáru kostela činila 11.380 Kč.

Od Jeronýmovy jednoty jsme obdrželi dar na opravu střechy na sborovém domě L. Čecha 345 ve výši 100.000 Kč.

Sbírka na konto Lucie – pro dvě dívky s postižením z Prostějova, činila 6.202 Kč.

Cizina

Zájezd mladších členů sboru a rodin s dětmi do Reutlingen-Betzingen, se konal 30. 4. až 4. 5. Účastnilo se ho 15 dospělých a 20 dětí a studentů, pod vedením farářky Hany Pfannové.

První březnovou neděli u nás kázal Christoph Zügel z Reutlingen-Betzingen.

S delegací synodní rady jsem byl Bohemce a Veselýnivce, k 60. narozeninám Marie Provazníkové.

Od května do října působil Lubomír Kabíček v českém sboru v Peregu Mare v Rumunsku jako farář, byl tam se svou ženou Ester.

Na první víkend v říjnu odjela delegace staršovstva do Innsbrucku na slavnostní shromáždění k výročí postavení kostela. Spali jsme v Nösslachu a v neděli ráno bylo kolem nás 15 cm nového sněhu. V prosinci jsem byl v Reutlingen, kde jsem jménem synodní rady předal Gertrud Hirschburgerové pamětní medaili naší církve.

Jiné

Zdeněk Vojtíšek přednášel v únoru na téma – Co bychom měli vědět o sektách.

V březnu jsme vypravili dva autobusy na zájezd do Osvětimi. Na rodinnou neděli jsme jeli do Toulouvcových maštálí – jedním autobusem asi 90 lidí! V létě probíhal pod záštitou kraje Hudební festival Vysočina koncerty v našem kostele. Seniorátní setkávání všech generací se konalo v září u nás.

V listopadu jsme jeli autobusem do Olešnice na instalaci farářky Olgy Smrčkové, která pochází z našeho sboru.

Prázdninová a dovolenková modlitba

(z knihy modliteb Vždyť se mnou jsi str. 256):

Den, týden, měsíc. Čas přede mnou jak roztažená plachta. Račte vstoupit! Rozběhnu se, vdechuji plnými doušky. Děkuji za prázdniny, dovolenou, odpočinek, čas přede mnou. Prosím, Pane Bože, ať to není čas prázdnoty.

UČITELSKÝ SBOR NEDĚLNÍ ŠKOLY NMNM
SRDEČNĚ ZVE NA SBOROVÝ
VÝLET

POJĎME SPOLU Z...

...FRYŠAVY

neděle 19. června 2022

PROGRAM NEDĚLE:

9.00 – BOHOSLUŽBY PRO MALÉ I VELKÉ - NMNM

10.00 – POSEZENÍ PŘI KÁVĚ A ČAJI

10.45 – ODJEZD AUTY DO FRYŠAVY – POTÉ SPOLEČNÉ
PUTOVÁNÍ ZPĚT DO NOVÉHO MĚSTA - CESTOU HRY PRO
DĚTI I DOSPĚLÉ

13.00 – NMNM - ZAHRADNÍ SLAVNOST SE SPOLEČNÝM
JÍDLEM (NEJÍTE-LI BUŘTY, DONESTE SI NĚCO SVÉHO)

15.00 - ZÁVĚR

S SEBOU JÍDLO A PITÍ NA CESTU, DOBROU OBUV A NÁLADU!
POKUD BUDETE MÍT ZÁJEM O SPOLEČNÉ JÍDLO (BUŘTY), PŘIHLASTE SE
– V KOSTELE ČI NA EMAIL: NMNM@EVANGNET.CZ

Nové Město na Moravě

EVANGELICKÝ KOSTEL

Program:

17:30 **VE DNE I V NOCI SE ZPĚVEM A CHVÁLOU** – hudební interaktivní dílna pro děti (kostel a park)

18:30 **VELKÝ MUŽSKÝ PĚVECKÝ SBOR** (spojení sborů B. Martinů z Poličky a Vocatus Ecumenicus Jimramov) - koncert

20.30 - Projekce filmu Zdeňka N. Bričkovského s uvedením autora:
RADUGA – SLAVNOST DUHY.

22.00 – **závěrečná EKUMENICKÁ BOHOSLUŽBA v kostele sv. Kunhuty**

Evangelický kostel bude otevřený od 17:30 do 21:30.

KOSTEL SVATÉ KUNHUTY

17:00 - MŠE SVATÁ Bohoslužba k zahájení Noci kostelů

17:45 - STŘÍPKY ZÁŘE KOSTELNÍHO MOBILIÁŘE Přednáška z historie vybavení farního kostela (Ing. Jaromír Černý, regionální publicista)

20:00 - NOVOMĚSTSKÁ FARNÍ KRONIKA 1620-1837 Prezentace a výstava nejstaršího svazku farní kroniky po odborné opravě (Mgr. Miroslav Kulifaj, farní administrátor)

19:30 - 22:00 - OTEVŘENÝ KOSTEL Prohlídka interiéru farního kostela svaté Kunhuty

WWW.NOCKOSTELU.CZ

Evangelický sbor v Novém Městě na Moravě

pořádá

PŘÍMĚSTSKÝ TÁBOR

8. - 12. srpna 2022

Pro děti prvního stupně ZŠ

Místo: presbytera a park u evangelického kostela v NMnM

VEDENÍ TÁBORA: Debora a Ondřej Rumlovi

STRAVOVÁNÍ: 3x denně (2 svačiny a oběd)

PROGRAM 8.30-16.30 je připraven s ohledem na věk a zdatnost dětí

CENA: 1000,- Kč za dítě. Platba hotově či převodem z účtu. Údaje k platbě obdržíte s potvrzením o přijetí přihlášky a podrobnými informacemi do 20. července.

PŘIHLÁŠKY: písemně na e-mail: nmnm@evangnet.cz, případně osobně Křenkova 151 (evangelická fara)

Přihláška na letní příměstský tábor:

Příjmení a jméno dítěte:

Datum narození: Adresa:

E-mail rodiče: Telefon rodiče:

Jména rodičů:

Podpis rodiče:

©Zprávy a ohlasy

Měsíčník novoměstského sboru ČCE

Pro vnitřní potřebu vydává:

Farní sbor Českobratrské církve evangelické

Křenkova 151

592 31 Nové Město na Moravě

tel. 566 616 244, IČ 43378854

e-mail: nove-mesto-na-morave@evangnet.cz

Číslo sborového účtu: 5500213339/0800

K tisku připravil Slávek Žilka – e-mail: slavek.zilka@atlas.cz